

Вѣстникъ

„Смѣшлю“
се смѣе всяка
Сжббота.

Редакцията и
Администрацията
ся намиратъ въ
Печатницата
на вѣстникъ:

„Българ. Знаме“
при издателя и
отговорника:

Ив. Дочковъ.

Единъ листъ:
едно грошче.

Цѣната на

„Смѣшля“ е:

За цѣла година:
въ Юж. България
2 рубли нови
въ Сѣв. България
2½ рубли нови

За 6 мѣсеци:
Отсамъ Балкана
5 франка.

Оттатъкъ Балкана
6 лева.

Така и за дру-
гитѣ Българи
които сж извънъ
отъ нашия сипуръ

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

МОЛИМЪ

Всички Господа спомоществатели които получаватъ частно по единъ № 1 брой отъ листа ни, да сторятъ добрината да ни внесжтъ стойността си, ако нема средство въ пари, то въ тибри: БЪЛГАРСКИ, ИСОЧНО-РУМЕЛИЙСКИ и ТУРСКИ. — Тѣй сжщо молимъ и всичкитѣ си Господа Настоятели неплативши и недоплативши, да се погрижжтъ и ни внесжтъ стойността за колкото листове ни сж писали да имъ испращамъ, и о-вrome да ни явятъ занаврѣдъ по колко листове да имъ испращаме съ почваннето на втората година.

Администрацията.

СЛИВЕНЪ, 17-ий Юний 1883 г.

ГОДИШНИТЪ ИСПИТИ.

Още малко и испититѣ ще се свършатъ! Още малко и наградитѣ ще се раздаджтъ. Дѣдо ви Смѣшлю знае, че тѣзи дни сж горѣщницитѣ за учащата се младежъ, той го знае, и за това той не е отлжчилъ поглѣдѣтъ си отъ тѣзи свети заведения— училищата, като прѣзъ цѣлото течение на учебната година, съ която захванж и той животѣтъ си, тѣй сжщо и сега отъ испититѣ, прѣзъ които всѣкий прѣподавачъ, или ученикъ даватъ смѣтка за трудѣтъ си.

Дѣдо ви Смѣшли, любезни прѣподавачи и прѣподавачки, ученици и ученички, сж голѣма радостъ снима рунтавийтъ си калпакъ, буха го въ земята и ви сърадва, за гдѣто съглѣжда голѣми успѣхи въ васъ, успѣхи, които го правятъ да подскача на куцъ кракъ и да ви пѣе или свиря «напрѣдъ» «напрѣдъ» младежи, читѣ на отечеството ви сж обрѣяти къмъ васъ, вие сте му бжджщата надѣжда за просвѣта, за свѣбода и за обединение!

Вие сте днесъ свободни, вие сте чада на просвѣщенный вѣкъ, съ вашитѣ успѣхи въ наукитѣ вие ще въздигните и прадѣдната слава, вие ще направите България една, вие ще бждете нейнитѣ животѣ! Нѣ при такива похвали отъ страна на дѣда ви Смѣшля, да не би нѣкой отъ васъ да се понадими и да рѣче: видишъ ли дѣдо Смѣшлю не знае всичпо, той е лапаяъ пара и мухи по испититѣ и не е чулъ че мнозина сж свѣртѣли слива изъ устата си въ врѣме на испититѣ? Сажжъ да не помисли нѣкой такъво нѣщо, защото въ портфейльтѣ си дѣдо ви Смѣшлю има много бѣлѣжки, които правятъ срамъ и укоръ на мнозина, и въ които, като се оглѣдатъ лѣнивичкитѣ, трѣбва да се зачервятъ като червенъ пиперъ или като опечанъ ракъ на жерава!

Едни отъ прѣподавачитѣ и прѣподавачкитѣ не сж правили друго, освѣнъ да глѣдатъ кога ще се иетече врѣмето за да си получатъ платкитѣ и да си глѣдатъ кефове-тѣ; други не сж се прибрали отъ кафенетата и отъ игритѣ; трети сж прѣподавали само да се каже че прѣподаватъ; четвѣрти сж вѣртѣли само люляка и пр. . . на тѣзи дѣдо Смѣшлю имъ казва да бжджтъ по-внимателни за идущата година, защото ако напрѣгне барабана си по-бгкичката ще проглуши свѣтѣтъ съ именцата имъ, и тогава да не се сърдятъ нему, нѣ на сами тѣхъ си. Трѣбва да се знае, че съ дѣда ви Смѣшля игра не бива, и ако прѣмълчава сега голѣмитѣ имъ недостатъци и грѣшки, то го прави

само отъ едно уважение къмъ учителското звание, за да не направи та по край сухото да гори и суровото.

Сжщо едни отъ ученицитѣ и ученичкитѣ не сж вършили друго, освѣнъ да се протѣгатъ по чиноветѣ, да се прозѣватъ, да дрѣмятъ, да зѣпатъ и да лапатъ мухи; нѣ тѣзи лѣнивички ето ги по испититѣ, че се свиватъ като таралежъ, бержтъ срамѣтъ, продаватъ червенъ пиперъ, и се чудятъ въ коя миша дупка да се навржтъ. На тѣхъ дѣдо Смѣшлю е приготвилъ по една награда, която ще имъ прикачи на шийкитѣ когато се раздаватъ наградитѣ: тя ще бжде една четвѣртита тенекийка съ надписъ: «за отличие въ мързелъ г-ну И. И. М. или на г-ца Л. М. И.» Нѣ дѣдо Смѣшлю като се надѣва, че тѣ ще се поправятъ за въ идущата учебна година, той ще имъ прости за сега, и ще имъ каже да се трудятъ, защото днесъ безъ учение нѣма спасение, нѣма просвѣщение, освѣнъ говедарство свинарство и патарство.

Панаиритѣ по Св. Троица.

Празднуванието на Св. Троица и гулянието на този празникъ види се да е старъ обичай. Гдѣто има храмъ, въ този денъ отъ всѣкъдѣ се стичатъ селени и селенки посѣщаватъ храмѣтъ, подаряватъ кому каквото се къса отъ сърдцето и слѣдъ отпускъ на църква отваря се панаирѣтъ и захваща гулянието. Тѣпани, свирки, цигулки на всѣкъдѣ се чуватъ, провиквания отъ врѣме до врѣме отъ ве-

еелящитѣ се между бакхусовитѣ къщи колибки или сѣбиници се носятъ по въздуха и безпокоятъ сновачитѣ и лапни-шарановцитѣ. Продавачитѣ и продавачкитѣ въспрѣтани до лактѣ канятъ своитѣ си гостѣ като имъ показватъ различни залъгалчици, като: свирчици, прѣстенчета, оглѣдалца, дрънкалчици и пр. . . Този день, съ една дума, е день посветенъ само на веселба, а по пѣйдѣ и на пиянство! Това ще каже освящавание и празнувание празниците! . . .

Нѣ като оставяме другитѣ на страна ние се обръщаме съ внимание на Ямболскиятъ Св. Троически панаиръ. Тукъ око̀то се смайва, кое по-напрѣдъ да глѣда! Дали това що се вика въ храмътъ или това, що се върши по вънъ по улицитѣ и по чаршията!

Ямболъ е пѣленъ съ набожни и съ любонитни гостѣ! Набожнитѣ не влизатъ съ празни рѣцѣ въ храмътъ. Рѣцѣтъ имъ сѣ пълнички и щедри! Кой теленце, кой волче, кой овчица, кой агънце, кой платънце, кой ризица, кой шеячець, кой абица, всѣкий носи и подарява и това пѣщо наистина е за похвала и за полза както на църквата тѣй и на училището! Дѣдо Смѣшлю който бѣ зритель може, безъ да се излъже, да каже, че въ храмътъ влѣзохъ повече отъ 100-200 жълтички! Ето примѣръ за подражание! Ето истинска християнска набожност! На тѣзи подарители, дѣдо Смѣшлю вѣрва, че душицитѣ имъ ще идатъ съ царвулкитѣ си право въ райтъ! Урррааа да живѣятъ подобни набожни душици, и нека Всевишниятъ и Св. Троица имъ помогне та до година като носпечелнятъ повечко, та и повечко да подарятъ.

До тука хубаво съ набожнитѣ; нѣ нека хвърлимъ и единъ бѣгълъ поглѣдъ на любонитнитѣ! Тѣзи господниовци ги е страхъ да стѣпнатъ вътрѣ или вънъ въ храмътъ отъ страхъ да не би да падне нѣкое кандило и да имъ пробие главитѣ! Тѣ глѣдатъ на подарителитѣ като на *ахмаци* и имъ се подсмиватъ, а пакъ нѣкои си даже не се срамуватъ да ги развращаватъ като ги съвѣтватъ да не даватъ за да си кравятъ калугеритѣ вратоветѣ! Този тѣхенъ умъ е хубавъ, ама да го продадѣтъ на тѣзи които ходятъ на Св. Гора или на Божий-Гробъ за да пѣлнятъ джобоветѣ на грѣцкитѣ калугери; а не да го продаватъ на тѣзи, които жертвуватъ нѣщичко отъ имота си за въ полза на българскитѣ църкви и училища.

Тѣзи любонитни, освѣнъ гдѣто правятъ единъ голъ *калбалжѣ* и

гдѣто ставатъ смутители на тишината, никаква друга полза не приносятъ; за това и дѣдо Смѣшлю ги съвѣтва да си не хаятъ още веднажъ парицитѣ и да ходятъ по панаиритѣ само и само да гуляятъ и да се напиватъ и опиватъ защото освѣнъ като безчестятъ името на храмътъ и на празникътъ, пѣ ставатъ причина да изстудяватъ и простодушнитѣ набожници.

Хвала на Ямболци, които знаятъ да пазятъ редъ и тишина въ подобни обстоятелства, и които знаятъ да прѣвличатъ набожнитѣ подарители. Урррааа! Да живѣе и да съществува Ямболскиятъ Св. Троически панаиръ и до година да има двойно число посѣтители, нѣ не *любонитни*, защото отъ тѣхъ файда нѣма, а *набожни*!

Послѣдното желание на дѣда Смѣшля е, щото подарѣцитѣ да хванжтъ мѣсто и да не се вмѣкнатъ по погрѣшка въ кесията на нѣкой епитропъ. *Зере* такива *ангължлѣщи* често се случватъ и ни почукватъ.

Изъ Смѣшлювий Дневникъ.

— При разглѣдването изборитѣ на Карловската Коллегия г. Къой-башиевъ го втрѣсло, та забравилъ отъ болки да прѣговори псалтирѣтъ за да види въ коя акаѣзма се намиратъ нуждитѣ на населението и като какъ трѣбва да стонъ въ врѣме на Областното Събрание дали да си матахери краката или да си вири главата. Ние го съвѣтваме да се отнесе за умъ и за отговоръ до г. Ив. Караминковъ.

— Къпанieto въ рѣкитѣ всѣка година зима по нѣколко жертви отъ невнимание на родителитѣ или на тѣзи, които залавятъ тѣхното мѣсто; за това не ни настрѣхна козината като се научихме, че се удавилъ единъ ученикъ отъ землѣдѣлческото училище въ Садово. Управителѣтъ имъ трѣбва по-напрѣдъ да ги напѣре добръ, че тогава да ги пусти да се къпятъ, както правялъ едно врѣме Насрадинъ-Ходжа, който, прѣди да пратялъ слугата на вода, биялъ го добръ. Дали поне тази случка ще стресне другитѣ любители на къпанieto?

— Негово С. Г. Глав. Упр. се расхожда вече изъ Ц/градъ, и вѣрваме да се расхожда около два мѣсеца догдѣто се пукне *терекелика* на агитѣ и му позволят да замине за Европа. Кой знае дали неше го постигне лапската участъ?! . . .

— Драсколицѣтъ въ «Нар. Гласъ» за Валтера се опровергаватъ *официлно* ужъ, че той билъ натоваренъ и задълженъ по пряма и нарочна заповѣдъ на Н. С. за да иде и да купи конѣ въ Маджарско. Хайде така да бжде! Види се, че съвѣтътъ се е свършилъ и нѣма другъ по-вѣренъ *човѣкъ* отъ наша *крѣвъ*! Съ такъвъ тамянь ще ни прикадяватъ всѣкоги, ако не се стрѣнемъ да си отворимъ очитѣ! Щабѣтъ е ужъ нашъ, а пѣкъ съвѣтътъ чуждъ за насъ! Така ни чукатъ съ нашитѣ камъни по нашитѣ глави! . . .

— Инспекторѣтъ на Иеточно-Румелийската жандармерия г. Бортвикъ сега чакъ се съвѣстилъ да търси като испад-

нжлъ еврейнъ заплатата си за 4-5 мѣсеца, която не билъ получилъ отъ агитѣ когато билъ назначенъ въ Русската окупация за такъвъ отъ самийтъ Султана. На тази постѣжка ние отговаряме съ турската пословица че: *херъ биръ ерде биреръ дели варъ, бизимъ Шаркта хенси дели* т. е. на всѣко мѣсто има по единъ лудъ, въ нашата Автономална венчки сѣ луди!

— Говори се, че на скоро въ Пловдивъ щѣлъ да се поевни новъ вѣстникъ съ голѣмо име «Търговецъ». Цѣльта му щѣла да бжде развиванieto на нашата западѣла търговия; ако се не лѣжемъ редакторѣтъ му щѣлъ да бжде единъ финанѣтъ. Ние му жѣлаемъ още отсега успѣхъ и напрѣдъкъ като на «Козмополитътъ» и като на Ковачовата «Правда» или «Кривда».

— *Пехлеванлъжѣтъ* между «Народниѣшиятъ Гласъ» и баба «Марица» хванжъ отъ день на день да зима по широки размѣри: *лѣкимъ* както се види баба «Марица» все го трѣшка като пѣшка въ земята.

— Двѣ голѣми човѣчета, които сѣ трѣнжли по ревизия, скоро щѣли да се завържатъ. Тѣ сполучили въ мисията си: единийтъ си изгубилъ книгата, а другийтъ кесията. Дѣдо Смѣшлю ги окайва като имъ побайва да се пазятъ да не изгубятъ и главитѣ си.

— Една духовна личностъ се е разиграла като прѣзъ сирница безъ гачи и ходи да хлацапати дѣ що ѣ дойде на устата, нѣ трѣбва да знае, че другъ единъ ѣ копае гробѣтъ, и скоро ще бжде публикувана дѣятелността ѣ въ истѣнитѣ колони на в. «Южна България».

— Казва се, та па се и потвърдява, че испититѣ въ г. Пл. се прѣтърѣли голѣмо *филско*. Намъ не ни се вѣрва това, обаче ще очакваме по-подробни свѣдѣния и тогава ще напрѣгнемъ барабана. И тогава триста аллилуии ще бждѣтъ за пара. Ще блѣкаме, ще перемъ догдѣто му чакъ кожата съдеремъ.

Изъ Княжеството.

Тайна корресподенция на «Смѣшля»

Соч.ня.

Бае Смѣшлю!

Още се стискамъ за коремѣтъ отъ смѣхъ го рѣчи отъ срамъ го кажи, като прочетохъ едно рѣшение на Орханский мировий сѣдия. Израженията, свързката на членоветѣ и на прѣдложенията и логиката му тѣ блѣкатъ като на единъ седмогодишенъ ученикъ отъ I-о отдѣление. Ако не обичашъ да прѣвѣташъ «Държ. Вѣстникъ», то поне стори си трудъ та прочети това рѣшение въ 57 бр. Азъ вѣрвамъ, че да си прѣнешъ и мозъка прѣзъ калпакѣтъ пакъ неможешъ надраека такъво логическо нѣщо. *Аджаба* дали нѣма и по насъ такива грамотни сѣдинъ? (*Смооово, колкото искашъ!* р.)

Бухни се, бае Смѣшлю, калпакѣтъ колкото можешъ по силно въ земята, ако искашъ да те зарадвамъ съ една новина; нѣ вярди се да не го падънешъ, защото гласѣтъ на «Балгар. Гласъ» се издѣни вече! Той е даденъ подъ сѣдъ. Той му отмишлява. Като пѣтель на кунице. Редакторитѣ му тѣ сѣ полудѣли и подивѣли. Тѣ ще си испрѣнжѣтъ изъ кожитѣ. На одного отъ тѣхъ завчера цилиндрѣтъ бѣше пѣленъ съ нѣщо като жълто, нѣ за права-Бога, зацо да те лѣжжъ, не можахъ да видя или да се науча какво бѣше вътрѣ. Нѣ ти се усѣщашъ я? И това му го сторилъ

другъ единъ консерваторъ, който му омръзвало вече да го лъжатъ, че ще въскресе консерватизмътъ, а съ него заедно и глътитѣ постове.

Испититѣ по насъ се кандулкатъ и маудулкатъ. На колкото испити при-сметтувахъ по снисхождене на г. г. учителитѣ и учителкитѣ, правото да си кажъ, училищата ни не отиватъ добръ. Тази година сме много назадъ. За пр. Единъ ученикъ като го попитахъ гдѣ е намира *Парижъ*, той отговори: въ *Свер. Америка*. Имали по васъ такива случаи? (*Питахъ ли я? Може би и по-опашати!*)

Манчовитѣ «*Нар. Гласъ*» истина че се е изнародилъ и прѣзнародилъ. Тукъ хванъ да се презира вече отъ всички, и всички да го кжеатъ и хвърлятъ като *начавура* поради послѣдната му беземисленна и убийствена статья за *коронацията*. Кажѣте му, бае Смѣшлю, да си позашче устата и да не бръщолеви на лапавица, защото е срамота и грѣхота. (*Не обичаме да плачемъ на чужди гробница!* р.)

Имаше още да ти пишъ, чѣ сбогомъ за сега, защото бързамъ да не закѣнѣя за концертътъ, който ще се даде въ Театрътъ на г. В. Панадоцуло въ полза на бѣднитѣ. Въ него ще земѣтъ много души и душици участие, между които и г-жа Бурмова. Сбогомъ, зере единъ глѣда свадба, а другий брадва.

Прѣмудрость Смѣшлюва.

Чтение.

Тако глаголетъ Смѣшлю: въ единъ день отъ числото на този мѣсець прѣди да си омия съливитѣ очи и да си по-прѣгладя рошавата коса и брада ще се чуе гласътъ на една жаба, която ще прокрѣпка и проврѣка изъ приготвенитѣ и ископанитѣ резервоаръ за Пловдивекага вода, и ще проси милостъ за да не би да заспнатъ този максемъ т. е. съкровище, защото не ще ѝ бѣде толкозъ жално за гдѣто ще ѝ се развали гнѣздото и дѣглето, отколкото гдѣто ще идѣтъ на юга толковато врачета. На този пенъ отзивъ ще се разврякатъ и другитѣ Плов. жаби, които очакватъ отъ толкозъ врѣме вода и пакъ мрѣтъ за вода както въ града, тѣй сѣщо и въ опасенитѣ мери по заповѣдъ на новото кметство. Врѣканнето ще бѣде общо и до толкова жално и чувствително, щото ще се чуе чакъ до Дерменъ-Дере. Освѣнъ това, гласътъ на венчитѣ разврякани жаби ще покърти сърдцето и на поетитѣ, щото да искавалитѣ нѣкоя Иеремияда или магарияда. Смѣшлю прѣдвизда, че въ строшеното перо на нашийтѣ поетъ се върти и се кавали вече този грабешкии воилъ, нѣ той го съ-вѣтва да иде да се поокѣни и тази година на прочутитѣ *ключези* и ноцѣ, когато духоветѣ биватъ въ съобщение съ смъртнитѣ твари, да стане да поразгледатъ звѣздитѣ, които обесиватъ безкрайно небеснитѣ връшникъ (? р.), и ако би да видн, че *кокошката* съ илленцата е надъ главата му, нека бѣде увѣренъ, че той ще сполучи въ своята си *Жабияда* или Магарияда, само да се прѣдпазва да не падне нѣщо отъ *кокошката* или отъ илленцата възъ брадата му; защото тогава не се знае дали ще сполучи. Ако ли пакъ съгледъ, че нѣкоя звѣзда се стрѣли и се прѣмѣсти, трѣба да знаатъ Шулюденци, че и това лѣто ще жедуватъ съ жабитѣ заедно. Това всичко ще се случи, ако нѣкоя личица не се закучи!

Донески на „Смѣшля“

Пловдивъ. — По проврѣката на изборитѣ.

Дѣдо Смѣшлю!

Сега ще ти погѣя на 9-ий гласъ относително проврѣката на изборитѣ въ върховното сѣдилище. Че то коя да ти кажъ по-напрѣдъ? Дѣдо Манчовъ като събрка концитѣ, останъ да се прозѣва на понедеѣлникъ. Смѣхътъ на публиката бѣше общъ. Вървамъ, че още нѣкой и други трѣба да се смѣятъ щомъ имъ дойде на умъ за контестатора Д. В. Манчовъ. Горкийтъ! Никой богъ му не помогна, той си излѣзе изъ залата съ подвита опашка като кученце кога минува покрай кучища!

Нѣ само това не бѣше! Имаше и други смѣхове съ нѣкой си, ако не се лъжжъ, Кѣйбашлиевъ (?) (Кѣйбашиевъ ? р.), който, като си прѣввиваше и стискаше тумбакътъ, повече изъ него говореше, отколкото изъ мозъкътъ. Той бѣлболи, бѣлболи, нѣмаше нищо свѣсно за прѣдъ свѣтътъ. Г-нъ Д-ръ Янколовъ ще му даде очищение дано му поспадне тумбакътъ.

Сѣщо и г. П. Р. Славейковъ, чете нѣколко контестацни, нѣ тѣ мѣрехъ все на лапавица, за това не вървамъ и той да сполучи. Казвамъ на лапавица, защото разговорътъ му се въртѣше все около г. Бобчева, възъ когото често хвърляше отровни стрѣли. Неговата контестацна не бѣше друга, освѣнъ като онази на сына му само съ повзмѣнени форми и фрази.

Така отиватъ проврѣкитѣ на изборитѣ и такива маймунджулуци се играятъ. До пѣти повече.

Единъ Зритель.

Книжнина и критика.

жизнотъ на Европейскитѣ народи

ТУРЦИЯ.

Отъ Елисавета Водозозова.

Прѣвелъ отъ Русеки

Д. Хр. Бързицовъ.

Видѣхме и този послѣденъ прѣводенъ трудъ на г. Бързицова. Дѣдо Смѣшлю спорѣдъ обичайтъ си буха калнака си и го прѣпорѣчва на читателитѣ си. Тази книжка е много забавителна по двѣ причини: 1) защото ни запознава съ охалнитѣ и бездѣйственитѣ животъ на агитѣ и 2) защото языкътъ е много глѣдъкъ, свойство, за което можимъ да кажемъ, че е рѣдкость между нашитѣ младежи.

Една приятелска бѣлѣжка, която можемъ да направимъ на г. Бързицова е да глѣда да избира по-любопитни и по-интересни прѣводи, защото, като тази книжка за агитѣ, тя не бѣ още толкозъ потребна за насъ, защото нарѣдко се намира измежду ни българинъ, който да не знае животътъ на агитѣ, и който да не е билъ очевидецъ. Тази книжка ще бѣде забавителна и любопитна слѣдъ нѣколко години, когато сегашното младо поколение неще да знае нищо за вътрѣшнитѣ и за вънкашнитѣ животъ на агитѣ.

Не отчайва се тружениче, работи и твоитѣ трудове всекога ще се цѣлятъ или по-рано или по-късно. —

Цѣната на книжката е: 1 1/2 лѣвъ.

Отворено писмо.

До Г-ца М. М.

Не вървамъ, че ще бѣднешъ толкова глупава да жертвашъ себе си на онзи голтакъ, който ти е влѣзълъ подъ кожата. Той се хвали, че има венчко, нѣ има само единчко. Въ стаята му, гдѣто прѣкарва *бекярский* животъ съ трѣнъ да закачипшъ, нѣма що да откачипшъ. Щото има, то е на него, въ него, съ него и по него. Недѣй се лѣга, че *очилата*, *ржавицитѣ*, *бастунчето*, *пардеето* и подобнитѣ ще те оцастливатъ. Нанети-на ти може да се лѣжешъ, че е младъ, нѣ мисли, че има и гладъ. Азъ съмъ старъ, нѣ можа да те храня като шо-паръ. Помисли си и отговори ми.

Твой като баща:

познатийтъ на всички: Ергенъ-Дѣдо.

Разговоръ.

(Въ едно кафене).

— Какъ отива играта ти?

— Много добръ! Днесъ съмъ веселъ, че все съмъ на *каръ*. Ти рѣчи, че трѣма офицерчета ги пратихъ да се кѣнятъ по Марица.

— Ами какво ще правишъ съ този *каръ*? Нѣма ли да дадениъ нѣщичко и за болицата?

— То се знае!... Ами защо си вадя мигалитѣ я?

— Ами колко мислишъ да подаришъ?

— Еее! Че и азъ келчу нима ще останъ по-долень отъ другитѣ келчовци?!

— Ами какъ отиватъ партитѣ?

— Партитѣ ли? Тѣ отиватъ все къмъ джобътъ. Отгдѣто имъ се лѣсне повече елѣнчице тамъ отиватъ да се прѣпичатъ.

— Нима подъ такъво име разбирашъ ти партитѣ?

— То се знае! Днесъ партитѣ сѣ златото. Кой каквото ще да ми казва, азъ тѣй разбирамъ работата и тѣй ще я върсамъ догдѣ хвърля и петалата.

— Тюууу! То лошо нѣщо!...

— Лошо, ни лошо, пѣни се, ни пѣни се такива сѣ и такива сѣ нашитѣ партни.

Двѣ-тѣ магарета.

Басня изъ Смѣшлюветѣ барабанъ.

Единъ селенинъ каралъ двѣ магарета за да ги продаде; едното, защото било *хуйлузъ* и не мнувало прѣзъ мостъ и прѣзъ вода, а другото, защото клякало и до утрепване да го дървичи не ставало. Щомъ ги закаралъ на пазарѣтъ, ето че дошли много *мошорни*, между които той съгледъдалъ двама по-прилично облѣчени. Тозъ часъ тѣ се захванъли на пазарлѣжъ и *вуря-кома* спазарили сѣ и ги купили. Г-нъ Свободняковъ купилъ прѣвото и му се качилъ, а г-нъ Швабаковъ второто, на което се мѣтнѣлъ и той. Тѣ трѣгнѣли да си вържатъ, и като дошелъ г. Швабаковъ до единъ гьолъ почтенното магаре лѣвнѣло вѣтрѣ, хванѣло да се търкаля и го оцанало отъ главата до краката. Той отъ ядъ зѣлъ една куския и го дралъ до мрение, нѣ магарето нито мърдало. Сѣщо и г. Свободняковъ като поискалъ да ми-не по-пататъкъ единъ мостъ, магарето се опижло и не рачало. Въ това врѣме пристигнѣлъ и г. Народняковъ, в като ги видѣлъ, казалъ имъ: когато не разбирате отъ такива нѣща, защо се вти-кате? На тѣзи думи г. Свободняковъ отговорилъ: азъ не съмъ кривъ онзи ме накара, онзи пакъ отговорилъ: азъ не съмъ кривъ онзи ме накара, и захванѣли да се каратъ. Отъ това каранне сѣ произлѣзли и двѣтѣ карти въ на-шта Автономалия.

Сливенъ. 15 Юний 1883 г.

Бай Смишльо!

Ако и малко беть долнитѣ ми рѣдове, но моля благоволете да ги публикувате въ най-близкийтъ ви брой, та дано чрѣвъ тѣхъ нашия прокуроръ еж заорани баримъ та да даде ходъ на заявлѣнието ми ерѣщу Г-нъ Х. Д. П. Бояджиевъ, Сливн. Окол. Сѣдникъ, тия еж слѣдующитѣ:

Въ врѣме оно, когато Г-нъ Бояджиевъ носеше генералекитѣ пагонн и яхаше на бѣлий конь, съ титлата «Скобелуту» тогава той извърши съ силата на вѣренната нему власть, едно престѣпление като мя държа единъ мѣсець противозаконно арестуванъ, за приврѣмено исполнене на единъ граждански процесъ въ тукашната тюрема. Обаче слѣдъ снемането на пагонитѣ и паданieto отъ властѣта му, потажжихъ еж прѣдъ тукашното прокурорство, за жалостъ до вчерашний день Г-нъ прокурорътъ държа дѣлото безъ слѣдствие. Днесъ като отидохъ да попитамъ какъвъ ходъ е далъ? Той ми застави да подпиша единъ протоколъ написанъ отъ секретарѣтъ му. Азъ като видѣхъ че въ протоколѣтъ иска съгласието ми за да произведе слѣдствие върху ми съгласно 213 членъ отъ О. Н. законникъ не искахъ да го подпиша, но що стана! Ежъ бай Смишльо да беше отъ нѣгдѣ да видишъ, веднага оцапваше калцитѣ! Скочи върху ми като лъв и ако не бѣха се случили тамъ секретарѣтъ му В. Душевъ и писарѣтъ му Панайотъ Стефановъ, щеше да ма грабне и отнесе Богъ знай на кждѣ! Кой е тозъ който казва, че отъ идването му въ страната ни и до сега билъ боленъ, и че нищо не работятъ?! А стегни царулитѣ та отиди въ канцеларията му и ще намеришъ всичко въ порѣдокъ, маса хубава столове прѣкрасни канапета мекн и шкавъ за библиотека, ама да не се излъжешъ да притѣрешъ книжката му защото тамъ ще намѣришъ дѣла отъ много врѣме стоящи безъ слѣдствие отъ мнѣгото му работенне! Па имаи прѣдъ видѣ, че ако подадешъ тѣжба че си побѣденъ отъ нѣкого и слѣдъ дѣло врѣме потѣрешъ слѣдствието и знай че ще ти покаже 213 членъ отъ О. Н. законникъ и ще те прѣдаде подъ сждѣ! Това е то нашето прокурорство, тѣжко и горко на тогова, който ще очаква правосѣдие отъ този прокуроръ, който не е друго нищо освѣнъ едно ангарне на страната!

Д. Куртевъ.

(Б. на См. Горнето обнародваме подъ личната отговорност на нашия дописникъ, който самъ се подписва, това само може да стори Смишльо за негово удоволствие.)

! Хуу бряяя !

— Ама че Майсторъ билъ редактора на опикавельи Кукуругу на псувнитѣ ха! Тази грамматика на искуснитѣ псувни може да се практикува само отъ Кукуругова редакторъ съ хамалитѣ по краищата изъ механитѣ по Мараша! Смишльо не му завижда, но напротивъ го насърда да истѣжи още по искусно занаята си, на всички калпащини и мизерни клеветничества. А бе шашкичъ пипка, нали ти казахъ че модата на Католицизмъ и Протестантизмъ е умрѣла отколъ? Мислишъ ли баронъ Кукуруго, че хората не разбиратъ и не дѣнятъ съ каква цѣль дрыкаш на халосъ? Тежко ти на преракналиа пискунъ!

Чувашъ ли Коуртоъ? Че главния редакторъ на Смишля като билъ учителъ въ Католическо училище, та споредъ логиката на *Хорозъ-Акалмитъ*, и Смишльо билъ Католикъ. Видите ли пикавината му колко сече? — Не се надувай толкова баронъ Кукуруго, че ако се пукнешъ, нѣма кой да окайва праздната ти *бостанъ-коркусу*.

„Смишльо“.

ПОЛИТИКА.

Да лъжемъ ли и ние, както правятъ венчикитѣ други наши и чужди събратия? Да лъжемъ ли, или право да кажемъ правото, що се върши въ политический свѣтъ? Не; защото *дипломацията* е въртѣние и суканне, а политиката е срднето т. е. лъжата. Внимавайте!

Свѣтътъ е пакъ такъвъ, какъвто е иго е створилъ дѣдо Господъ прѣди вѣкове, само съ тази разника, че сега чакъ еж се свѣтили хората да избѣгватъ отъ войната, защото била бичъ Божий! Така мѣдруватъ френтитѣ; нѣ

Печатница на в. «Българско Знаме»

да видимъ какво мѣдрува и желѣзний Канцлеръ дѣдо Бизмаркъ? Той стѣпува, бѣлнува и мѣдрува, че войната е средство за истрѣбване по слабитѣ и за отпущене на неприятелитѣ. Догдѣто мравкиитѣ, пчелитѣ и другитѣ животни и животинки се биятъ, то и човѣцитѣ нѣма да прѣстанатъ да ги подражаватъ.

Франция се бѣлика въ Тонканъ и е въ прѣговори съ Китай да не се мѣси. Този облакъ страшенъ и грозенъ скоро ще обгърне и неспокойний Истокъ. Бѣлзвитѣ на този Источенъ вулканъ хванѣхъ дѣ се явяватъ въ троицний сѣкъзъ. Неприятелитѣ на Славянцината отъ вѣкъждъ ни обрѣжатъ, а ние що правимъ, и какъ се урѣждаме вѣтрѣшно? Ние си играемъ на орѣшки като малкиятъ дѣтца, караме се идинъ другъ, цѣнимъ народѣтъ на партици, вадимъ си очитѣ и пр... ето нашето правенне, нашето вѣтрѣшно и възкашно уреждане; ето нашата *дипломация* и *политика*.

Македония полека-лека е влѣзла и влиза въ вѣлчитѣ уста, а ние мислимъ че вѣлкътъ я гали; тя пици и вика до Бога, а ние мислимъ, че се смѣе и че играе. Нѣ когато ни чукне горнийтъ, тогава ще погледнимъ дол. . . . Това вече не е дипломация т. е. въртѣние и суканне, това не е вече и политика т. е. срднето сирѣчь *лъжата*, това е цѣла истина. Будността само може да ни спасе, ако по-напрѣдъ ни не втрѣсе. Нека сега се ритае, та послѣ ще се питае! . . .

ПРѢСНИ ПОВИНИ.

— Миналий день Г. Сливенский Прфектъ, Финанциалний Началникъ и Жан-дармекый Командиръ заминаха за К. Агачъ по ривизия.

— Единъ приятель отъ Казанлъкъ ни пиши, че на 12 того станалъ тѣржественъ водосѣвътъ по случай полагаение основний камѣкъ на околийското народно училище въ Казанлъкъ. Ние не обнародвахме цѣлото писмо, защото е много дѣлго.

— Увѣряватъ ни, че Градското Кметство въ г. Калоферъ изявило желанне прѣдъ централното правителство да се основе една телеграфна станция въ града на общински разноски, както и за съставянieto на Сждебенъ участокъ въ Калоферъ. Ние мислимъ, че желанието на Калоферци не е отъ несполжнимитѣ и надѣемъ се, че правителството ни ще вземе подъ внимание просбата имъ, защото като въ г. Калоферъ да нѣма телеграфна станция, гдѣто тѣрговията е по жива отколкото въ Карлово, ще рѣче да се прави затруднения, пакъ и за многобройнитѣ си земания давания да са отнасятъ чакъ въ Карлово, когато за улеснение отъ 15 села може да се състави единъ сждебенъ участокъ въ Калоферъ.

— Отъ Харманлий единъ приятель ни извѣстява, че по погрѣшка е казано въ миналий брой на Смишля, че наказаний за *едно истжраванне* е солдатинъ. Той билъ нѣкой си жандаринъ и за хатѣрѣтъ на тамшний бирникъ, Командирѣтъ му Недевъ го арестовалъ на три дни като издалъ за това и обрѣжъно по бригадиритѣ си. Ние благодаримъ на приятеля си за тази поправка.

— Градската полиция два пѣти става е уловила нѣкакви си сатири залѣпени по улицитѣ съ докачително сждѣржанне противъ нѣколко десетини честни граждани. Заявление вече са е подало на надлѣжното мѣсто за из-

дирванието на тѣзв бездѣлници писачи-сатирадѣжи.

— Г. Гюро, Сливенский пансионджия подаль оплаквания за дифамация ерѣщу отговорника на вѣстника на Сливенскому Прокурору. Този послѣдний е викалъ вече дваждъ Г. Дочкова и иска отъ него изявление за писаното въ Смишля по пансиона. Гдѣто ще еж каже, че на Смишля работата са буюнтиса. Да видимъ кой ще влезе на главна капелата ли или руптавий калпакъ.

— Отъ една седмица насамъ града ни е наводненъ съ дюзини млади арфондрисли. — На Туреко време тия некалесани цивилизаторки не смѣяхъ да замиришатъ по нашитѣ не цивилизираи страни, но види еж че сме еж вече образовали, та за това хванахъ да ни посѣщаватъ отъ разни страни и отъ разни народности образовани личности и лѣскави цивилизаторки. Напрѣдъкъ! Юррряяя отъ чужди цивилизаторки — специа-листки. —

ТЕЛЕГРАММИ.

Пловдивъ. — Г-нъ прочутийтъ пи поетъ носи в. «Свѣдѣние» изъ кафенетата и чете дѣ кого намѣри дописката за въ негова защита! (Б. на См. Той е *смазанъ на пита, и още ли рита?*)

Тамже. — Повечето отъ тукашнитѣ пансионери възнеговувахъ за постѣжката на г. Дир. въ Сливенъ. (Б. на См. *То ще се поправи, мърки еж зпни противъ чуждитѣ клевети!*)

София. — Очакванитѣ съ кола добрини още ги нѣма. (Б. на См. *Тѣ еж на пѣтъ вече!*)

Тамже. — Гнуснитѣ кроежи на консерваторитѣ ударихъ на исплесокъ. (Б. на См. *Да не еж ударили нѣкой пѣжжкъ?*)

Тамже. — Оправданитѣ и многострадалнитѣ г. Др. Цанковъ се очаква вече въ градѣтъ ни. Приготовления голѣми за посѣщанието му. (Б. на См. *Шукюръ ярабби!*)

Русчукъ. — В. «Българинъ» се чуди сега какъ да мине подъ знамето на либералитѣ. (Б. на См. *Нека си омие на Дунава консерваризма и тогава да мине въ либерализма; из много е съмнително такъвъ резилъ дали ще го приемѣтъ!*)

Свицовъ. — Нашитѣ прѣвратадѣжи ги е напѣжла пакъ рѣдката. Тѣ еж станкли въртоглави. (Б. на См. *Може ли тилеви.*)

Габрово. — Радостѣта може да ни се чете сега и по гавникитѣ, както и по новото ни правописане. (Б. на См. *Защо ги не потракате за да поскакате.*)

В. Търново. — Послѣдната лѣтна мода по насъ е да ходатъ женитѣ безъ гащи. (Б. на См. *Ами ако духне вѣтръ?*)

Карлово. — Санитарний свѣтъ притегнѣ съ телеграфа, има надѣжда да спре сипаницата. (Б. на См. *Ами докар ли вакцина?*)

Стрелча. — Испититѣ ни отиватъ *шунда бунда*; благодарение на новийтъ ни кметъ. (Б. на См. *Гдѣто има хатѣрѣ, тамъ има и каѣрѣ! Прочетете свѣтъчето и да видите!*)

Гумново. — Всичко ни е тамамъ само си нѣмаме хамамъ, а новодошлиитѣ бившийтъ Хасковский *Параскиядисъ* все тамъ ни праца за каквато и да е болестъ. (Б. на См. *Ами не прѣпорѣчва ли ви и лапа? Или иска да ви попарва въ хамамѣтъ и да ви скуби исполь като патки? Или да не е станлъ ортакъ съ Баронъ-Хиршовата желѣзница та да ви праца на хамамѣтъ въ Одринъ а тя да печели? Визѣте та се научите и бързо ни съобщите.*)

Отговорникъ — Издатель Ив. Дочковъ.